

1991. MÁRCIUS 15 •• CSÖMÖR

1991. március 15-én választóközretem egy másik helységében, Csömörön mondtam ünnepi beszédet:

Honfitársaim! Kedves Csömöriek!

Hálával és reménységgel, derűlátással a szívemben jöttem ma közétek. Ha az elmúlt évszázadra vagy különösen az elmúlt évtizedekre gondolunk, de sokak szerint a magyar nép ezeréves történetére is igaz, hogy ilyen szabadok március 15-én nem voltunk soha, mint ma. Nyomasztó terhek, súlyos terhek, alig megoldható gazdasági problémák és a nagy szegénység mellett ne becsüljük le azt a drága értéket, hogy szabadok vagyunk. Hány magyar ember áldozta fel életét a szabadságért! A magyar ember a szabadságért élni-halni tud, ha kell szerelmét feláldozza érte - gondoljunk Petőfire. Évszázadok óta vágyott szabadságunkat kivívtuk, ezt már nem veheti el tőlünk senki. Hazánk ellenségei félreálltak, a megszállók szépen mennek haza. S nem vitás, új korszak kezdődött el országunk életében. S ha sok mást nem is sikerült eddig elérni békés forradalmunk óta - mely valójában nem is volt olyan békés, hiszen a ma vívott szabadságért haltak meg ősapáink 1848-49-ben, apáink 1956-ban.

Szabadok vagyunk. Ezért vagyok hálás az Istennek, ezért reménykedem és -vagyok derűlátó.

Én nagyon fontosnak tartom ma erről beszélni. Mert túl nagy itt a csüggedés az emberek között, terjed a reménytelenség, a pesszimizmus. S nem is csak terjed, hanem még terjesztik is. Manapság sokat hallunk arról, olvassuk újságban. Halljuk rádióban, televízióban, hogy a magyar nép milyen pesszimista. Okos újságírók sulykolják az emberekbe, próbálják még e reménykedőket is meggyőzni: mi ilyen pesszimista, borúlátó nép vagyunk. Történészek ezt igyekeznek be is bizonyítani: minden okunk megvan rá: hiszen a magyar nép történelme során többet volt leigázva, mint szabad, mi minden háborút elveszítettünk, mindig rossz oldalon álltunk, a sors mindig vert bennünket, valaki mindig ránk telepedett - nem csoda, ha reménytelenek vagyunk. Pszichológusoknak is megvan a magyarázat, arra, hogy miért olyan sok az öngyilkosság Magyarországon. Miért olyan magas az alkoholisták száma: mi pesszimista nép vagyunk, vérünk ké vált a borúlátás. Persze a történelmi események azok tények. Való igaz, hogy a magyar nép zivataros századokat élt át, sokszor próbára lett téve türelme és reménysége. Én mégis ellentmondok ezeknek a magyarázatoknak. Mert meggyőződésem, hogy a magyar nép soha sem vesztette el reménységét. Számomra a történelem éppen ezt igazolja.

Harcolt a magyar török ellen, német ellen, osztrák ellen, orosz ellen. S nem azért, mert azt gondolta, hogy teljesen fölösleges, úgysem változik semmi. Éppen ellenkezőleg, élt benne a reménység, hogy harca nem hiába való.

Az elmúlt 30 évben sem gondoltuk soha, hogy az 56-os forradalmárok hiába harcoltak volna. Nem gondoltuk soha, hogy nem jön el a szabadság, hogy nem lesz vége a megszállásnak és a kommunisták uralmának soha. S ez a reménységünk nem szégyenített meg, nem hiába volt. Kivívtuk hát szabadságunkat. S most ebből az alapállásból harcolunk - más ellen, vagy éppen másért.

Mert most harcolunk a szegénység ellen, a korrupció ellen, a politikai hatalmukon meggazdagodott, hatalmukat átmentők ellen, a gazdaság megváltoztatásáért, s bőven lehetne sorolni mindennapos küzdelmeinket. Mert nem tarom szépíteni a helyzetet, nem akarom áztatni magunkat. Nehéz időszakban élünk, nagyon nagy terhek és gondok nehezdednek az emberek vállára. Hihetetlenül nehéz feladatokat kell megoldania a kormánynak. Még sokáig szedegetjük fel azokat a rejtett aknákat és csapdákat, melyeket a pártállam hagyott hátra. Nem tagadom nem ritkán rálépünk az aknára, belelépünk a csapdába, ők meg nevetnek rajtunk. Talán nem sokáig, mert elindultunk valami felé, s végigjárjuk az utat.

Tudom sok reménytelen, sok nehéz sorsú, szegény ember él ebben a hazában. Mindenkinek a környezetében vannak olyanok, sőt talán ez a többség -, akik segítségre, bátorításra szorulnak.

S akiben él még egy kis hit, reménység - szolgáljon vele felebarátjának, s túljutunk a mai nehéz, válságos időkön.

Szabadságunkat kivívtuk - a többit meg ki fogjuk. Ez ma március 15 üzenete. Az Isten is velünk van.